

Lieve mensen, lieve Kleine Zusters,

Van 6 t/m 14 december zullen bij ons in Sint-Gillis zeven Kleine Zusters uit verschillende landen komen logeren. Al sinds maanden zijn zij, in samenwerking met ons, bezig hun komst naar Brussel voor te bereiden, waar zij een Kerstboodschap van vrede en hoop gaan zingen op verschillende plekken (restaurant voor dak- en thuislozen, verzorgingshuis, opvangcentrum voor vluchtelingen etc.).

Om uit te leggen waarom dit initiatief ons zo ter harte gaat, is het nodig om terug te gaan naar de oorsprong van onze congregatie. Het is niet zo eenvoudig om het te verwoorden, want het gaat om een spirituele ervaring van onze stichteres MAGDELEINE HUTIN: een innerlijk geraakt-zijn door Jezus, en heel specifiek door het Kindje Jezus. Pas na haar dood (op 6 november 1989) hebben we meer mogen ontdekken over de diepte van deze ervaring.

Magdeleine voelde zich geroepen om in de voetsporen van CHARLES DE FOUCAULD te treden en tegelijkertijd was ze zich bewust van haar kleinheid. Op een avond, in de Kersttijd van 1937, lag ze in bed te huilen. Ze was net in Algerije aangekomen. In haar dagboek vertelt ze dat ze die avond een soort “visioen” kreeg, dat haar van binnen omgevormd heeft. Ze bevond ze zich op een binnenplaats en beschrijft deze ervaring als volgt:

“Vóór mij liepen twee of drie heilige personen die ik niet kende, en helemaal vooraan, aan de rechterkant, stond de HEILIGE MAAGD MARIA MET HET KINDJE JEZUS IN HAAR ARMEN – een Jezuskind dat ik nooit van mijn leven zou kunnen weergeven, omdat het ons begrip te boven gaat – en ik kan het niet eens beschrijven, want ik vind geen andere woorden dan “licht, zachtheid en vooral Liefde”. En de Heilige Maagd maakte zich klaar het Kindje te geven. Wat een kwelling! Ik was er zeker van dat ze het niet aan mij zou geven, want mijn ziel was niet zuiver genoeg voor een dergelijke gunst, dus ik bleef helemaal achteraan staan, terwijl ik als nooit tevoren hilde over mijn onwaardigheid. Ik durfde niet te kijken – maar ondanks mezelf werd ik aangetrokken het toch te doen, en hoe groot was mijn verbazing te zien dat de eerste persoon, toen de tweede en vervolgens de derde aan de Maagd voorbij gingen zonder iets te merken. Ze waren zo vroom naar binnen gekeerd, maar ik had wel willen uitroepen dat ze op moesten kijken. Zo bleef ik heel alleen achter met dit “visioen” en... toen legde de Heilige Maagd haar Kind in mijn armen. Ik dacht helemaal niet meer aan mijn zonden, maar alleen nog aan deze vreugde – die ik ook niet in menselijke woorden weet uit te drukken. Door grote tederheid bewogen, heb ik het Kindje Jezus zo omhelsd en tegen mijn borst gedrukt dat Hij zich als het ware met mijn diepste wezen verenigd heeft. Ook dat kan ik niet uitleggen.”

Later zegt ze: “HET KINDJE JEZUS IS DE ECHTE STICHTER VAN DE KLEINE ZUSTERS VAN JEZUS.”

Ja, deze ervaring heeft ons getekend sinds het begin van onze congregatie! Onze identiteit als Kleine Zusters van Jezus ontspringt daaraan en is verbonden met dit Kind, in wie we het gezicht van God ontdekken: een God die zichzelf uit handen geeft, klein en machteloos. We noemen het ‘HET MYSTERIE VAN BETHLEHEM’.

HOE BELEVEN WE DIT MYSTERIE IN ONS EIGEN LEVEN?

Van Mauricia (St-Gillis/Brussel):

Persoonlijk ben ik geraakt door deze weerloze God die zich aan ons toevertrouwt. Ik voel me uitgenodigd om in dezelfde houding te leven. Ik hoor Hem fluisteren: “Wees niet bang je kwetsbaarheid te omarmen. Het is de plek waar Ik me laat zien. Je hoeft niet alles te weten, alles te kunnen... Je mag jezelf zijn, klein en kwetsbaar!”

Van Marie-Charlotte (St-Gillis/Brussel):

De Kleine Jezus brengt me tot rust. Hij schenkt mij de tederheid en het eindeloze geduld van God.

Van Clara-Maria (Huize Magnolia - Brussel):

Juist in deze dagen van onzekerheid, progressie van de ziekte, lees ik in het boek van Kleine Zuster Magdeleine over het geestelijk kindschap.

Wat betekent dat voor mij?

In eerste instantie kan ik er niets mee, zo'n klein gezond kind, ik kan er niet voor zorgen, ben te zwak en voel me niet goed. De kanker ruikt op. Ik leg mezelf in Gods handen, de handen van zovelen die onderzoeken doen... Ik voel mezelf als een baby, die lacht en huilt en eet en verzorgd moet worden. Die niet weet wat morgen brengt, afhankelijk van anderen.

Is dat ook geestelijk kindschap, bij Jezus in de kribbe gaan liggen en zomaar met hem daar zijn, overgeleverd aan de zorg van...?

Ik hou van grappjes maken en vind dit wel een hele leuke.

Jezus zegt: kom maar!

Van Cécile-Jeanne (Aywaille):

Een kind in een kribbe Tegenwoordig zijn er in onze wereld kinderen die alleen, verdrietig en buitengesloten zijn. Wanneer ze een lachend gezicht ontmoeten, een uitgestoken hand of armen die hen omhelzen, lichten hun ogen op! Ze komen van elders, zonder familie, zonder land dat hen verwelkomt.

Ook ik, in mijn begintijd in Pakistan, voelde me soms eenzaam, niet in staat om te begrijpen, om mezelf uit te drukken in een taal die ik niet kende, en ik ontmoette vriendelijke gezichten, open handen die tegen me zeiden: "Je bent mijn zus, mijn tante of mijn grootmoeder. Kom naar ons huis, kom ons water, ons brood, onze linzen, onze vriendschap delen!" Was dat niet Bethleem, "God met ons?"

Van Anne-Bénédicte (Aywaille):

Ik heb een aangrijpende ervaring gehad in EL ABIODH (Algerije), tijdens het 'zwarte' decennium. Terwijl ik de beslissing had genomen om het land te verlaten vanwege zoveel geweld om ons heen, dat zich weerspiegelde in het gemeenschapsleven, terwijl ik in grote onzekerheid verkeerde, zei ik tegen de Heer: "Zet een obstakel op de weg als U niet wilt dat ik vertrek. Ik wil uw wil doen." Er kwam een obstakel en ik voelde iets in mij, waar ik geen woorden voor heb: vrede, totale overgave, vreugde... en ik was klaar om tot het einde van de wereld te gaan... Hij was het die de teugels in handen nam! Nu, sinds deze grote genade, is er voor mij een 'voor' en een 'na' waarop ik vandaag kan vertrouwen. Ja, het is elke dag Kerstmis!

Van Sylvia (St-Gillis/Brussel):

Het Jezusbeeldje in onze kapel, geboetseerd in klei door een van onze kleine zusters, met zijn open handen, zijn uitgestrekte armen en zijn glimlach, nodigt me elke ochtend uit om de nieuwe dag met een open en ontvankelijk hart te begroeten en mensen met welwillendheid en goedheid tegemoet te treden. Het huidige moment als een geschenk ontvangen. Soms is dit een echte uitdaging! Onverwachte omstandigheden kunnen me van streek brengen, me irriteren. Ze leggen mijn ongeduld bloot, de hardheid achter mijn woorden of houding, mijn onvermogen om met de huidige situatie om te gaan. Dan kan ik me alleen maar tot God en zijn barmhartigheid wenden, me toevertrouwen aan Hem die me steeds opnieuw schept naar het beeld van Jezus.

Van Myriam-Charlotte (Cureghem/Brussel):

Aan het begin van mijn leven als Kleine Zuster ervoer ik het geestelijk kindschap meer als onze manier van omgaan met mensen, open als een kind – in vriendschap en belangeloze liefde – met onze burens, omdat zij degenen waren die ons iets te leren hadden.

Naarmate ik ouder word, helpt deze weg mij om los te laten, in het vertrouwen dat de dag van morgen nog steeds een bron van leven, vrede en vreugde in mij en om mij heen zal zijn.

© Kleine Zusters van Jezus

In Jezus komt God ons rakelings nabij.

GEZEGEND KERSTMIS EN EEN VREDIG 2026!

Moge het Kind van Bethlehem nabijheid, tederheid en compassie in ons wekken!

De Kleine Zusters van Jezus in België

UITNODIGING

© Pixabay free

IN HET LICHT VAN KERSTMIS
LIEDEREN VAN HOOP EN VREDE

door Kleine Zusters van Jezus uit verschillende landen

Datum: zondag 7 december 2025
Plaats: kerk van Sint-Gillisvoorplein
Tijd: 19.30 (na de mis van 18.30)

Of

Datum: woensdag 10 december 2025
Plaats: kathedraal van Brussel
Tijd: 15.00-16.00
(met de mogelijkheid een prachtige tentoonstelling van kerststallen te bezoeken)

WEES WELGEKOMEN!